

hedslovgivning, synes jeg, det er dobbelt glædeligt, at det er lykkedes at naa til saa stor Enstemmighed, som Fællesudvalgets Betænkning udviser, en Enstemmighed, der tilmed viser sig at være større, end Betænkningen lader formode, idet det eneste Medlem, der har taget Forbehold i Betænkningen, i Dag har glædet os med at sige, at han ikke desto mindre vil stemme for Lovforslaget. Jeg glæder mig over det, baade fordi jeg tror, at det Resultat, man er naaet til, efter Omstændighederne og for øvrigt ogsaa i sig selv maa siges at være et godt Resultat, og ogsaa fordi jeg — maaske noget i Modsætning til det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Mads Larsen) — har den Opfattelse, at det ikke først og fremmest har været Opgaven at skabe Betingelser for Agitationsarbejdet for Afholdssagen. Naturligvis vil jeg nødig være med til noget, der kunde lægge Hindringer i Vejen for Afholdsbevægelsens store og gode Arbejde, men vi kunne dog ikke sætte os til Opgave at træffe Bestemmelser, der først og fremmest skulle tage Sigte paa at skabe saa gode Betingelser som muligt for Afholdsarbejdet. Vi maa se paa det specielle Spørgsmaal, hvorom der her er Tale, nemlig saavel Udskænkning som Handel med Spiritus, og i den Henseende synes jeg, vi have Grund til at være tilfredse med det Resultat, der er naaet, og jeg vil sige Tak til Fællesudvalget for den Resignation, der fra de forskellige Sider er vist, og for det Arbejde, der er gjort for at naa et Resultat som dette. At Resultatet er naaet, vil vistnok af de paagældende, der have gjort dette Arbejde, blive betragtet, og jeg synes med Rette, som Løn for Arbejdet; jeg føjer kun min ringe Erkendtlighed til, hvad der i saa Henseende med Rette kan siges, min Erkendtlighed overfor de Mænd, der have trukket det store Læs.

Der er ingen Anledning for mig til at knytte ret mange Bemærkninger til, hvad Ordføreren (Kvist) har sagt om Ændringsforslagene, om Indstillingens Enkeltheder eller det samlede Resultat. Jeg er enig med Ordføreren i, at den Lovgivning, vi have levet under i de senere Aar, ikke længere har svaret til det, man, maaske med et noget forslidt Udtryk, kalder Livets Krav, at det har vist sig, jeg kunde fristes til at sige, umuligt at overholde de Bestemmelser, der i sin Tid ere trufne. Udviklingen har ført med sig, at man ikke har kunnet blive ved at opretholde det skarpe Skel mellem Gæst-

giverier og Beværtninger i Købstæderne, ej heller paa Landet. Udviklingen har medført, at man ikke har kunnet komme de Foreninger til Livs, der under et eller andet pænt Navn have til Opgave at omgaa Betingelserne for Oprettelsen af Beværtninger eller Gæstgiverier eller begge Dele, ligesom det er hævet over enhver Tvivl, som Ordføreren nævnedes, at der paa mange Maader — og jeg vil understrege: paa ukontrolleret Maade — bliver udskænket eller uddelt spiritusøse Drikke i Butikker eller Brugsforeninger, uden at man kan komme dette til Livs. Naar vi nu ved at vedtage dette Lovforslag kunne komme bort fra disse Forhold, have vi Grund til at være tilfredse, selv om der fra forskellig Side skal vises Resignation. Der er saa meget mere Grund til at være tilfreds, som jeg føler mig overbevist om, at hvad enten man ser paa Forholdet fra et Ædruelighedssynspunkt, eller man ser paa det fra et Administrationssynspunkt, ja, jeg kunde fristes til at føje til: ogsaa naar man ser paa det fra et Nærings-synspunkt, fra deres Side, der nu en Gang drive denne Virksomhed — fra hvilket Synspunkt man end ser det, er det en stor Tilfredsstillelse og en stor Fordel, at der nu vil blive vedtaget Bestemmelser, som man ved baade skulle og kunne overholdes.

Jeg vil benytte Lejligheden til at sige, at for saa vidt det staar til mig, er det en Selvfølge, at naar denne Lov er traadt i Kraft, ville de Bestemmelser, som her ere foreslaaede, og som jeg haaber ville blive vedtagne — hvad enten Talen er om det, man i Almindelighed kalder Smugkroer, eller om Opretholdelsen af det skarpe Skel mellem Gæstgiveri og Beværtning, som jeg glæder mig over er fremkommen, baade naar der er Tale om Bevillingernes Givelse, og ogsaa naar der er Tale om Beværtningernes og Gæstgiveriernes Rettigheder —, blive strengt overholdte. Netop med de Erfaringer for Øje, vi have for, at den gældende Lovs Bestemmelser ikke have været klare nok, synes det mig, at det kun kan anses for glædeligt, at vi nu naa til Lovbestemmelser, der virkelig kunne overholdes, og naar vi faa saadanne, skulle de ogsaa overholdes, og der skal da ikke begyndes med at lade de paagældende faa en Følelse af, at man fremdeles vil se gennem Fingre med dem. Naar en Mand er Gæstgiver, maa han kun holde sig til, hvad der er tilladt Gæstgivere, og indlader han sig paa noget, som er forbeholdt Be-